

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 30 lipca 2014 r.

DOLiS/DEC-740/14/58885,58888

dot.

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267) oraz art. 12 ust. 2, art. 22 i art. 33 w związku z art. 32 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana J.S., na nieprawidłowości w procesie przetwarzania jego danych osobowych przez B. S.A.,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana J.S., zwanego dalej Skarżącym, na nieprawidłowości w procesie przetwarzania jego danych osobowych przez B. S.A., zwany dalej Bankiem.

W treści skargi Skarżący podniósł, iż otrzymał od B. S.A. informację, iż klienci K. S.A. zostali przeniesieni do B. S.A. Skarżący wskazał, iż nigdy nie był klientem Banku. Skarżący zwrócił się do Banku z prośbą o poinformowanie go o źródle pozyskania jego danych osobowych. W związku z powyższym Skarżący zwrócił się z prośbą o przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego w sprawie oraz cyt.: „W przypadku potwierdzenia kradzieży moich [Skarżącego] danych osobowych proszę [Skarżący] o wszczęcie odpowiednich kroków prawnych wraz żądaniem zadośćuczynienia za poniesione przeze mnie [Skarżącego] straty”.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił, co następuje.

1. Bank pozyskał dane osobowe Skarżącego w czerwcu 2012 r. od samego Skarżącego w celu otwarcia rachunku E. W celu zawarcia umowy Skarżący udostępnił na rzecz Banku swój dowód osobisty oraz informacje dotyczące nazwiska panieńskiej matki oraz numeru telefonu. Po przygotowaniu dokumentów umowy Skarżący odmówił ich podpisania.

2. Skarżący, pismem z dnia [...] kwietnia 2013 r., zwrócił się do Banku z prośbą o udzielenie mu informacji dotyczącej źródła pozyskania przez Bank jego danych osobowych. W odpowiedzi na powyższe Bank w piśmie z [...] maja 2013 r. wskazał, iż w dniu [...] czerwca 2012 r. ustnie (poza placówką Banku) Skarżący wyraził zgodę na założenie rachunku oraz udostępnił w tym celu dowód osobisty oraz inne dane do jego podpisu, jednakże nie wyraził on chęci do podpisania ww. umowy po jej sporządzeniu przez doradcę. Jednocześnie Bank poinformował, iż rachunek został otworzony omyłkowo i zamknięto go w dniu [...] stycznia 2013 r.
3. Jak wskazał Bank w swoich wyjaśnieniach złożonych przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych cyt.: „(...) założenie rachunku bankowego w systemie informatycznym banku dla klienta nastąpiło w wyniku błędu pracownika, który postąpił niezgodnie z obowiązującą wówczas procedurą. W związku z powyższym po ujawnieniu sytuacji doszło do zamknięcia rachunku bankowego z dniem [...] stycznia 2013 r. Tym samym wskazać należy, iż do otwarcia rachunku bankowego w systemie informatycznym banku doszło bez podstawy prawnej”.
4. Pismem z dnia [...] grudnia 2013 r. Bank poinformował Generalnego Inspektora, iż dokonał usunięcia danych osobowych Skarżącego z systemu informatycznego Banku.

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Wobec okoliczności, że w niniejszej sprawie Skarżący zakwestionował legalność pozyskania jego danych osobowych przez Bank, w pierwszej kolejności podkreślić należy, że Bank zakładając konto Skarżącemu pomimo braku jego podpisu na umowie nie dołożył należytej staranności przy przetwarzaniu jego danych osobowych. Nadrzędnym obowiązkiem administratora danych jest zaś dołożenie szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą. Obowiązek ten wynika z art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej także ustawą, który stanowi, iż administrator danych przetwarzający dane powinien dołożyć szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą, a w szczególności jest obowiązany zapewnić, aby dane te były: 1) przetwarzane zgodnie z prawem, 2) zbierane dla oznaczonych, zgodnych z prawem celów i nie poddawane dalszemu przetwarzaniu niezgodnemu z tymi celami, z zastrzeżeniem ust. 2, 3) merytorycznie poprawne i adekwatne w stosunku do celów, w jakich są przetwarzane, 4) przechowywane w postaci umożliwiającej identyfikację osób, których dotyczą, nie dłużej niż jest to niezbędne do osiągnięcia celu przetwarzania. Ponadto Bank jako instytucja zaufania publicznego powinien w sposób szczególnie skrupulatny dokładać należytej staranności przy przetwarzaniu danych osobowych.

Zauważyć jednocześnie należy, iż Bank zamknął omyłkowo otworzony rachunek bankowy oraz usunął dane osobowe Skarżącego ze swojego systemu informatycznego i działania takie nie są aktualnie kontynuowane. Tymczasem postępowanie prowadzone przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, zainicjowane indywidualną skargą na nieprawidłowości w procesie przetwarzania danych osobowych, jest ukierunkowane na wydanie decyzji administracyjnej na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy. Stosownie do brzmienia ww. przepisu, w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby

zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności: usunięcie uchybień (pkt 1), uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych (pkt 2), zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe (pkt 3), wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego (pkt 4), zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom (pkt 5), usunięcie danych osobowych (pkt 6). Z brzmienia ww. art. 18 ust. 1 ustawy, a zarazem z definicji decyzji administracyjnej – jako aktu rozstrzygającego w sposób władczy o prawach i obowiązkach stron postępowania w ustalonym i aktualnym na chwilę jego wydania stanie faktycznym i prawnym – wynika, że organ ochrony danych osobowych nie dokonuje oceny zdarzeń przeszłych, nie kontynuowanych w chwili orzekania. Decyzja Generalnego Inspektora nie jest zatem instrumentem represji – służącym wyciąganiu konsekwencji w związku z przeszłymi nieprawidłowościami w procesie przetwarzania danych, lecz instrumentem służącym przywróceniu stanu zgodnego z prawem w procesie przetwarzania danych realizowanym w chwili wydania decyzji. W tej sytuacji oczywistym jest pozostawienie poza obszarem zainteresowania organu ochrony danych zdarzeń przeszłych w obszarze przetwarzania danych osobowych. W sytuacji, gdy kwestionowany proces przetwarzania danych osobowych Skarżącego nie jest już kontynuowany, badanie jego legalności, w kontekście ustalenia ewentualnego zaistnienia przesłanek dla sformułowania nakazu o którym mowa w art. 18 ust. 1 ustawy, byłoby oczywiście bezzasadne.

Ponadto wskazać należy, iż art. 33 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stanowi, iż na wniosek osoby, której dane dotyczą administrator danych jest obowiązany, w terminie 30 dni, poinformować o przysługujących jej prawach oraz udzielić, odnośnie do jej danych osobowych, informacji, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1-5a ustawy. Ww. przepis stanowi, iż każdej osobie przysługuje prawo do kontroli przetwarzania danych, które jej dotyczą, zawartych w zbiorach danych, a zwłaszcza prawo do: 1) uzyskania wyczerpującej informacji, czy taki zbiór istnieje, oraz do ustalenia administratora danych, adresu jego siedziby i pełnej nazwy, a w przypadku gdy administratorem danych jest osoba fizyczna - jej miejsca zamieszkania oraz imienia i nazwiska, 2) uzyskania informacji o celu, zakresie i sposobie przetwarzania danych zawartych w takim zbiorze, 3) uzyskania informacji, od kiedy przetwarza się w zbiorze dane jej dotyczące, oraz podania w powszechnie zrozumiałej formie treści tych danych, 4) uzyskania informacji o źródle, z którego pochodzą dane jej dotyczące, chyba że administrator danych jest zobowiązany do zachowania w tym zakresie w tajemnicy informacji niejawnych lub zachowania tajemnicy zawodowej, 5) uzyskania informacji o sposobie udostępniania danych, a w szczególności informacji o odbiorcach lub kategoriach odbiorców, którym dane te są udostępniane, 5a) uzyskania informacji o przesłankach podjęcia rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 26a ust. 2. W tym miejscu wskazać należy, iż pismo Skarżącego z dnia [...] kwietnia 2013 r., w którym wnosił on o wskazanie źródła pozyskania jego danych osobowych stanowiło wniosek z art. 33 ustawy o ochronie danych osobowych w części, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 4 ustawy. Jednocześnie z akt sprawy wynika, że pismem z dnia [...] maja 2013 r. skierowanym do Skarżącego Bank wypełnił wobec niego obowiązek informacyjny w zakresie udzielenia ww. informacji (jako źródło wskazano samego Skarżącego), tj. zgodnie z jego żądaniem.

Niezależnie od powyższego, odnosząc się do żądania Skarżącego w przedmiocie zadośćuczynienia za poniesione przez Skarżącego straty wskazać należy, iż zadośćuczynienie można

uzyskać jedynie w toku postępowania cywilnego z powództwa o naruszenie dóbr osobistych, którymi zgodnie z art. 23 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r., poz. 121), są w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, to może on dochodzić swych roszczeń z tego tytułu w drodze powództwa cywilnego wytoczonego przed właściwy miejscowo sąd powszechny. Zgodnie bowiem z art. 24 Kodeksu cywilnego, ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro GIODO, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).